

UCHWAŁA NR XIII.185.2025
RADY GMINY MIŃSK MAZOWIECKI

z dnia 11 września 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Mińsk Mazowiecki

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 14 lipca 2025 r. na działalność Wójta Gminy Mińsk Mazowiecki dotyczącą nieoznakowania drogi wewnętrznej oraz niezabezpieczenia wbrew obowiązkom miejsca niebezpiecznego.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do zawiadomienia Skarżącego o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Gminy Mińsk Mazowiecki

Przemysław Paweł Wojda

Uzasadnienie

W dniu 18 sierpnia 2025 r. Komisja Skarg Wniosków i Petycji analizowała Skargę na Wójta Gminy Mińsk Mazowiecki z dnia 14 lipca 2025 r. na działalność Wójta Gminy Mińsk Mazowiecki dotyczącą nieoznakowania drogi wewnętrznej oraz niezabezpieczenia wbrew obowiązкови miejsca niebezpiecznego tj. terenu działki nr 707/12, na której znajduje się budynek Urzędu Gminy i na którym za budynkiem i po jego wschodniej stronie parkują samochody.

Komisja otrzymała do wglądu projekt stałej organizacji ruchu tego terenu, który jest w opracowaniu. Zgodnie z projektem będzie to teren ze wstępem dla osób upoważnionych i ze strefą ruchu. Skarżący poza pisemnymi twierdzeniami nie przedstawił dowodów, że jest to teren niebezpieczny. Ustalono także, że przepisy nie nakładają obowiązku jego oznakowania znakiem D-46 Droga wewnętrzna. Oznakowanie drogi wewnętrznej ma charakter fakultatywny i nie wynika z obowiązku ustawowego lecz z potrzeb organizacji ruchu na danym terenie, co jest zgodne z poglądem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 stycznia 2019 r. sygn. akt VII SA/Wa 1222/18 wyrażonym w wyroku, w którym wskazano, że brak oznakowania parkingu jako droga wewnętrzna nie może zostać uznane za naruszenie prawa.

Komisja ustaliła także, że stosownie do przepisów Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, na parkingach należących do budynków użyteczności publicznej powinny znajdować się miejsca wyznaczone dla osób niepełnosprawnych, jednak dotyczy to projektowania nowych inwestycji lub ich przebudowy, a nie istniejących obiektów, które funkcjonują od wielu lat i nie podlegają aktualnie żadnym pracom budowlanym wymagającym ponownego pozwolenia. Potwierdza to paragraf 330 punkt 1 cytowanego rozporządzenia, który wskazuje, że tych przepisów nie stosuje się jeżeli przed dniem wejścia w życie rozporządzenia został złożony wniosek o pozwolenie na budowę lub odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego i wnioski te zostały opracowane na podstawie dotychczasowych przepisów. Komisja ustaliła, że pozwolenie na budowę budynku Urzędu Gminy zostało uzyskane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia. Brak wyznaczonych miejsc postojowych nie jest równoznaczne z celowym naruszeniem prawa przez organ. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 16 czerwca 2020 r. sygn. akt II SA/Kr 387/20 nie każdy brak działań ze strony organu administracji można kwalifikować jako rażące naruszenie prawa lub zaniedbanie obowiązków służbowych jeżeli nie zostało wskazane konkretne naruszenie przepisów. Skarżący w swojej skardze poza ogólnym wskazaniem art. 8 ust. 1-1a ustawy o drogach publicznych nie powołał się na żadne konkretne przepisy. W ocenie Komisji Skarżący formułuje wobec Wójta Gminy zarzuty dotyczące rzekomych nadużyć kompetencji, jednak skarga nie zawiera żadnych dowodów na potwierdzenie tych twierdzeń, są one oparte wyłącznie na domysłach i ocenach subiektywnych, co nie może stanowić podstawy do pozytywnego rozpoznania skargi. Ciężar dowodu spoczywa na stronie skarżącej, która musi wykazać, że działania organu były bezprawne. Komisja ustaliła, że zgodnie z przepisami ustawy Prawo o ruchu drogowym i aktami wykonawczymi zapewnienie bezpieczeństwa w ruchu drogowym powinno być dostosowane do skali i charakteru użytkowania danego terenu. W przypadku omawianym w skardze nie stwierdzono żadnych zdarzeń drogowych ani kolizji skutkujących odpowiedzialnością Gminy.